63ste Jaargang. — Nr 34. Zaterdag 19 Juli 1919.

ABONNEMENT :
Men schrijft in te Tongeren bij J. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad. — Abonnementsprijs 5 fr.
Alle toezendingen van geld, brieven en aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, 37-39, Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG

Telefoon 12.

PAS VERSCHENEN :
« Uit liefde voor het Vaderland. »
Vaderlandsche liederen na den oorlog.
PRIJS : 50 CENTIEMEN.
Boekhandel : COLLÉE, Groote Markt, 37-39, Tongeren.

Telefoon 12.

De Vredesfeesten te Parijs.

Poincaré overhandigd de nestels aan regimenten op de Stadhuisplaats, te Parijs. Van links naar rechts : Poincaré, Joffre en Foch.

egenoverhandiging aan de drie maarschalken

Namens de stad Parijs heeft de voorzitter an den gemeenteraad zaterdag op het plein oor het stadhuis een eeredegen overhandigd an de maarschalken Joffre, Foch en Pétain.

De president M. Poincaré. de ministers en n overgroote en geestdriftige menigte was nwezig.

Op het plein stonden de jagers te voet, de fanterie en de koloniale troepen uit Marokko. eze werden luide door het volk toegejuicht.

De prefect maakt den lof der maarschalken. a de overhandiging der degens onder een vatie der toeschouwers, begaf M. Poincaré, ch naar de feestzaal waar hij een concerto en n lunch bijwoonde, waarbij verschillende ildronken werden uitgesproken.

De beweging te Parijs

Zaterdag brachten de treinen uit de provincie het buitenland zooveel volk aan, dat men de volking der stad op 8 millioen man heeft schat.

In de straten werd te midden van den regen, de plassen met open paraplus tot 2 uur des chts gedanst. Ook tot deze uur mochten de llishuizen openhouden. Een militaire fakkelcht werd door duizenden gevolgd.

In de omstreken van Parijs had een optocht aats naar het gedenkteeken ter eere der sneuvelden. Kronen en palmen werden er ergelegd en verschillende redevoeringen rden er uitgesproken.

Op de boulevards werden de Elzasser meis in hunne nationale kleederdracht luide toegejuicht. Kinderen gingen rond voor de ver oeste provincies.

De grootsche zegetocht

Te 8 u. 30 schetterden plots de klaroenen. n de Porte Maillot verschijnt de muziek der rde Républicaine. Veertig meter daar achter den de maarschalken Foch en Joffre zij aan te paard. In hun handen dragen zij den arschalkstaf. Hun staf volgt.

Zoohaast zij verschijnen gaat er als een etrische schok door de menigte. Een oorverovende ovatie stijgt op ; men juicht toe, a zwaait met hoeden en zakdoeken, men rpt met bloemen, van op de straten, van uit balcons, van af de daken. Het is éene uitrsting van geestdrift en vreugde die niet er te geven is. De maarschalken diep getroffen en zichtbaar ontroerd danken het volk en reiken den zegeboog.

Het kanon dondert in de verte. De maaralken Foch en Joffre rijden onder den zegealboog Zij groeten het eeregraf, den presint, de ministers en Kamerleden die hen htstaande huldigen.

Daarna rijden zij langsheen de Champs sées waar het volk hun een ovatie bracht, als er wel nooit iemand ten deel viel.

Achter hen stapt de zegevierende optocht der rievolle geallieerde legers. Aan het hoofd iederen legergroep rijden de Amerikaane, Belgische, Engelsche, Italiaansche, Japasche, Grieksche, Poolsche, Portugeesche, meensche, Servische en Tchecho-Slowaksche eraals en officieren. De vlag van ieder leger rdt luide toegejuicht, in 't bijzonder de groep n 200 Britsche vlaggen.

Achter de geallieerde troepen rijdt maarschalk tain, gevolgd door de generaals de Castelu en Berdoulat Bij het voorbijrijden van n oppersten Franschen legeraanvoerder stijgt derom de geestdrift ten top. Aan de toejuingen kwam geen einde dan nadat de opht geheel voorbij was.

Te 10 u. 15 hebben dan de troepen op de ce de la République voor de maarschalken efileerd. Iedere vlag boog diep voor hen. arop werd de stoet ontbonden.

Geen enkel incident heeft plaats gehad tijdens vaderlandsche betooging, die in de lange schiedenis der volkeren, haar weerga niet eft gehad.

Met 10 tegen 400

Den 6e Augustus 1914 rukten de Duitschers in de richting van Romsée, een dorpje legen nabij de forten van Fléron en Chaudtaine, om op dit punt onze linies door te eken. Het dorpje Romsée moest in front ngevallen worden, daar de aanval in de zijde mogelijk was, uit hoofde van het vernielend ur der forten, hetwelk de Duitschers in een nkaanval wegmaaide.

Romsée was verdedigd door tien Belgen van derde compagnie van het 14e linie, zonder iers, zonder sergeant, zonder korporaal, n simpel soldaten, tien kloeke jongens uit volk, pas over eenige maanden met hunne s opgeroepen en zonder voldoende opleiding ch ondervinding in den strijd geworpen. n had hun bevolen stand te houden. Welnu, zouden aan de wereld toonen hoe Belgische ldaten weten stand te houden. Op de groote an van Romsée naar Luik, op ongeveer 250 eters van de kerk, werpen deze tien mannen ne barricade op met karren, deuren, ijzeren illies tafels, stoelen banken en aarde. En arachter namen zij post, elk voorzien met n voorraad van 350 kardoezen, en wachtten n vijand af.

Het was pikdonkere nacht toen zij hun barcade opwierpen. Het was 5 ure 20 's morgens toen de vijand het dorp naderde. De Duitsche kolom telde 400 man van het 20e regiment Brandeburgers, aangevoerd door colonel Schultze. Deze stormde aan het hoofd zijner troepen op de barricade af, doch onze tien helden waakten. Tien kogels floten over de barricade en colonel Schultze en eenige soldaten storten doodelijk getroffen ten gronde Het geweervuur onzer mannen hield schrikkelijk aan. Het knetterde als dit eener mitrailleuse en maaide de Duitschers weg. Heele rangen vielen nabij het lijk van den colonel en weldra lag de grond met dooden overdekt Geen enkele Belg werd getroffen. Steeds werden nieuwe rangen Duitschers ter bestorming der barricade aangevoerd, doch geen enkele Pruis kon de stelling bereiken. Colonel, kapitein en officiers vielen aan 't hoofd hunner manschappen.

Het onophoudend geweervuur onzer tien mannen deed de Duitschers gelooven dat er een heel regiment achter de barricade zat. De Duitsche legerstaf verhaalt in zijne officieele stukken dat er op den weg van Romsée een hevig gevecht geleverd werd tusschen « een detachement van 400 Brandeburgers en heel het 14e actief Belgisch linieregiment Verscheidene onzer officiers en talrijke manschappen werden er gedood ». Maar, wat de Duitsche officieele stukken niet vermelden, is dat de Duitschers het vuur deden staken en de witte vlag zwaaiden. De voorste Duitsche soldaten, die het dichtst bij de barricade stonden, gaven zich over. Aldus werden vier officiers en 56 soldaten ontwapend en door onze tien helden gevangen genomen. Vóór de barricade lagen 200 lijken en vele gekwetsten. Tusschen de dooden waren de colonel en 6 officiers. behoorende tot de 20e en 35e regimenten Brandeburgers.

En onze tien helden ? Twee er van werden gekwetst en de 8 overigen bleven ongedeerd.

Na Luik namen deze mannen nog deel aan al de gevechten over Diest, Leuven, Antwerpen tot aan den Yzer. Daar zijn zij den heldendood gestorven, uitgenomen één, die het geluk gehad heeft de nederlaag van den vijand te beleven.

VOOR DE ROOKERS.

Het wetsontwerp tot wijziging van het fiscaal stelsel op tabak.

Het verslag der middenafdeeling die voor zending had bovengemeld regeeringsontwerp te onderzoeken, is verschenen.

Opdat de ontworpen wet eene gelukkige wijziging invoere, zegt de heer Bologne, verslaggever, zou zij voor doel moeten hebben :

1. In merkelijke verhouding de hulpbronnen vermeerderen, die van de rechten op tabak voortkomen ;

2. Geen nadeel berokkenen aan de in België zoo zeer ontwikkelde inlandsche teelt ;

3. Van gemakkelijke toepassing en moeilijke overtreding zijn ;

4. De nationale nijverheid begunstigen, door aanmoediging der fabrikaten van goede hoedanigheid. die kunnen mededingen op de wereldmarkt.

Bereikt nu het regeeringsontwerp deze vier voorname doeleinden ?

Een grondig onderzoek van het ontwerp doet hem besluiten, dat die wet het tegendeel van bovengemelde betrachtingen zou bereiken ; en zijn verslag strekt er toe om zulks te bewijzen.

Ziehier hoe de middenafdeeling voorstelt het ontwerp te wijzigen :

De regeering had gevraagd tabak van alle soort aan een invoerrecht van 50 °/o der waarde te onderwerpen en dit recht te berekenen, volgens de waarde ter plaatse van oorsprong of van vervaardiging, dat wil zeggen : volgens de normale waarde in 't groot, vermeerderd met de kosten van verpakking en met de kosten van vervoer, van verzekering en van commissie, tot op de plaats van verteling.

De middenafdeeling stelt voor het artikel te doen luiden :

De invoerrechten op tabak worden bepaald als volgt :

1. Bewerkte tabak : sigaren en sigaretten, 700 frank per 100 kilos.

2. Andere, met inbegrip, van de tabaksextracten (praiss), 250 fr. per 100 kilos.

Onbewerkte tabak : 1. Gestripte tabak, 155 frank per 100 kilos.

2. Andere, met inbegrip, van de tabakstelen en tabakssurrogaten, 140 frank per 100 kilos.

In deze rechten is begrepen het accijnsrecht, dat op 80 fr. per 100 kilos is bepaald.

De verslaggever denkt dat, met het ontwerp der middenafdeeling de regeering 40 à 45 millioen van de tabaksbelasting mag verwachten, terwijl van het regeeringsvoorstel 20 millioen ten hoogste te verwachten zijn.

In den loop van zijn verslag zegt nog de heer Bologne :

Vóór den oorlog kostte de tabak gemiddeld 70 centiemen de kilo. Wij zullen wel aannemen dat het langen tijd zal duren eer wij dezen geringen prijs zullen terugzien, en heel waarschijnlijk zien wij hem nooit terug. Maar nu een geheel nieuwe wetgeving, voorzien op de basis van 4 maal den normalen prijs, zooals de regeering deed, schijnt ons eene grove dwaling toe. Binnen enkele maanden zal de inkoopprijs van om het even welke ruwstof gemiddeld 2 of 3 maal den vroegeren prijs bereiken ; de invoerders van koffie, katoen of tabak zijn het daarover eens en nu reeds is tabak op weg naar Antwerpen aan prijzen beneden 2,80 fr.

Spoorwegongeluk in Brabant.

Veertien dooden. — Dertig gekwetsten

De trein 2450, die te twee uur juist uit Brussel (Zuid) naar Bergen vertrekt, via 's Gravenbrakel, rechtstreeks, is zaterdag in de Statie van Lembecq ontspoort.

De locomotief viel op zij : de goederenwagen en de twee eerste rijtuigen werden letterlijk in splinters vermorzeld.

Men zag de reizigers als zinneloos de vlucht nemen door het veld.

Onmiddellijk werd de hulpdienst ingericht.

Nadere bijzonderheden.

Gelijk gewoonlijk in dergelijke gevallen, werden de eerste tijdingen te Brussel fel overdreven. Alsof het nog niet erg genoeg ware. Het gerucht liep namelijk te Brussel dat de trein uit Parijs eenen reizigerstrein aangereden had en men sprak van meer dan 50 dooden en vele gekwetsten.

Ziehier hoe het ongeluk gebeurde :

De trein Brussel-Bergen ging in volle vaart in de statie te Lemberg binnenstroomen, toen opeens de locomotief van het spoor botste. Vele wagons, vol reizigers en soldaten-verlofgangers werden opeen geschokt.

Snijdende kreten stegen langs alle kanten op. Hulp werd spoedig aangebracht door de gendarmerie en leden van het Rood Kruis van Halle en omstreken.

Talrijke gekwetsten werden naar de statie van Lembeek gebracht, waar zij de eerste zorgen ontvingen.

Onder de slachtoffers zijn er talrijke militairen. Soldaten en leden van het Rood Kruis stelden zich dadelijk aan 't werk om het spoor te ontruimen en het reddingswerk te vergemakkelijken. De gendarmerie van Brussel werd ook verwittigd en heeft zich ter plaats begeven. Het beheer van de spoorwegen nam dadelijk maatregelen om den trein uit Parijs af te leiden, die op een spoor moest komen dat belemmerd was en in Brussel (Zuid) om 4 uur moest aankomen.

Die trein werd over Baulers gestuurd en kwam 30 minuten later aan dan het gestelde uur.

Alle treinen die over de belemmerde lijn moesten rijden, werden door het beheer op andere spoorbanen gestuurd.

* * *

Om half 5 's avonds had men tien lijken te voorschijn gehaald. Zeven soldaten, een vrouw en twee burgers. Allen behooren tot de Werkerscompagnie van de statie Haren (Noord.)

Er zijn een 30-tal gekwetsten. Vijftien van hen werden naar het gasthuis van Halle gebracht.

* * *

Het gerucht der ontsporing was verschrikkelijk.

De locomotief viel op zij ; de wielen drongen diep in den grond ; de fourgon vloog in splinters en ligt verpletterd tegen de machien ; het eerste rijtuig totaal in elkaar gedrukt, had nog één compartement, dat min of meer ongeschonden bleef.

Het derde rijtuig, dat uit de rails sprong, kwam dwars over de baan te staan.

Dat alles vormt een massa, uit welke men nog nauwelijks spoorwegrijtuigen herkennen kan.

De verwrongen rails zijn met stukken puin overstrooid : portels, dakstukken, banken, wielen, loopplanken en treden, kortom een naamen vormlooze massa.

In 't gasthuis van Hal

Spoorwegbedienden en Engelsche soldaten haalden met groote moeite de gekwetsten en lijken uit den puinhoop, hierin geleid door het erbarmelijk gekerm en het hulpgeroep der slachtoffers.

Dertien lijken werden op die manier opgehaald. en werden, na herkend te zijn, in de goederenhal der statie van Lembecq neergelegd.

In het gasthuis werden de gewetsten met autos aangebracht. Een hunner stierf. terwijl men hem binnen droeg ; dit was de veertiende doode

Onder de gekwetsten is ook de machinist en de stoker. Zes geneesheeren waren dadelijk ter plaats gesneld om hen te verzorgen.

Onder de dooden zijn twee echtgenooten : een soldaat en zijne vrouw. Deze laatste was gekomen om haren man, die van den dienst vrijgesteld was, af te halen.

De opruiming.

Een hulptrein was spoedig ter plaatse, en ten 8 ure kwam een « olifant », eene Amerikaansche kraan, die 68 ton heffen kan.

En dank aan dit machtige werktuig konden spoedig de zwaarste stukken spoedig van de baan worden geruimd.

En buiten verdrong zich het volk, vooral het werkvolk, dat kwam vernemen of kennissen of bloedvermanten, die mogelijk op den trein konden zijn geweest, niet tusschen de slachtoffers waren.

't Zelfde is het geval in de nabijheid van het gasthuis. De bloedverwanten van de herkenden in het binnenland worden per telegraaf verwittigd door de overheid.

Het onderzoek.

Het parket van Brussel, samengesteld uit M.M. Holvoet, procureur ; Brauwer, substituut en Van Damme. onderzoeksrechter, kwamen korts na het gebeurde ter plaatse

Uit het dadelijk begonnen onderzoek scheen te blijken dat de wisselnaald goed stond, maar dat, daar men er aan werken moest, de electrische leiddraad van de naald eenigszins ontschikt kon zijn.

Van den anderen kant dient te worden opgemaakt dat de veiligheidstoestellen, die de valsche manœuvers onmogelijk maakten. door de Duitschers zijn weggenomen en nu door hulptoestellen moesten worden vervangen.

En misschien is dit wel de oorzaak van de ramp, zeggen de spoorwegbedienden. Zoo kon de trein, die in volle snelheid reed, wel op de zijbaan geleid zijn.

Is nu terwijl de locomotief de zijbaan nam, de naald terug gesprongen en raakten de andere wagons op die wijze op de rechtdoorloopende baan ? Ook zeer goed mogelijk.

De slachtoffers, zoowel de dooden als de gekwetsten zijn zonder onderscheid allen bewoners uit den Borinage. Wij vinden tusschen de namen geen enkelen, die eene onzer Vlaamsche gemeenten bewoont.

Gemengde berichten.

Commissie der Annalen der vaderlandsche diensten in bezet gebied en aan het westelijk front.

Terwijl onze soldaten na hunne zegevierende opmarch gebroken te hebben, de vijandelijke legers het hoofd boden, drukte een ijzeren juk op de bevolkingen van het bezette gebied.

Deze bevolkingen lieten zich echter niet onderdrukken en, onder dat monsterachtig juk, wisten zij de vrijheid hunner ziel en den adel van hun hart ongeschonden te behouden.

Hare gemoedsgesteltenis openbaarde zich door eenen onvermoeibaren strijd op ieder terrein waar deze kon geleverd worden tegen den verdrukker.

Maar ook zij stonden veel hooger dan de vijand ; zij hadden het bewustzijn van hunne vreiheidsliefde. En met zijne slavenziel kon de Duitsche soldaat niet begrijpen, hoe men er aan denken kon, weerstand te bieden aan de Duitsche militaire overheid.

Dat was oorzaak van zijne verstomming en van zijne woede, wanneer de feiten hem duidelijk aantoonden, hoezeer hij veracht werd ; vandaar ook zijn gebrek aan doorzicht

Deze omstandigheden maakten 't inrichten van geheime maatschappijen bijzonder gemakkelijk en het is ook deze vorm, die, door hare helderheid van zien door harevaderlandschliefde, in hare levensader gekwetst, haren strijdlust op wekten.

Vruchteloos stelde de vijand tegen haar heel het toestel van eene geweldige policie — en rechterlijke inrichting. De bedienden waaruit deze inrichting bestond, waren om beter ingelicht te zijn, zoo slaafsch als vrijpostig. Indien zij bij de uitoefening van een ambt er in gelukten, veel geweld en veel arglist te gebruiken, des te minder wetenschap en toewijding legden zij aan den dag.

Hun gebrek aan edelmoedigheid en hunne wreedaardigheid zal nooit vergeten worden. Hunne afpersingen deden den vaderlandsminnaars nog beter de uitgestrektheid van hun ongeluk beseffen en hitsten een gevoel van weerstand op, dat soms tot het uiterste, ja tot zinneloosheid dreef.

Van af de oorlogs verklaring tot aan den wapenstilstand werd dat aanhoudend sterker en stelselmatiger ; naarmate de vrijheid meer bedreigd werd, werden de landen als overdekt met een net van inrichtingen, die onze legers hulp en de bevolkingen de noodige sterkte brachten.

Ter oorzake van het geheime karakter dier inrichtingen, en derzelver werkzaamheden zijn deze weinig gekend, nog erger, zij zijn slecht gekend. Men is onbekend met hunne inwendige vormen met hunne werkwijze, men verklaart zich slechts hunne juiste rol in het algemeen oorlogsbedrijf.

Dat is te betreuren, want die schatten van grootmoedigheid gaan verloren voor de eer van het land en de lessen van het toekomstig geslacht.

Welnu de oorzaken, die hen onder den sluier van het geheim verborgen, bestaan niet meer.

Het wezen van deze inrichtingen en het bewaren der geheimzinnigheid van hunne werkzaamheden hebben geene reden van bestaan meer en het is een heilige plicht de geschiedenis van die daden van vaderlandsliefde in 't volle daglicht te doen schitteren.

Men leze hierover de verklaring gedaan in den Rijksdag in naam van den minister van oorlog, door generaal von Wrysberg, ten gevolge der neerlang van het Duitsch offensief van den eenen kant en van Reims van den anderen kant, en der studiën hierover afgekondigd door generaal Delacroix, en men zal zien in welke mate de kennis van de troepenbeweging den terugtocht der ententelegers verhaast heeft.

Men zal zich daarna een betergedacht kunnen vormen van het oorlogsplan. En dat is het doel welk zich de Commissie der Annalen voorstelt te bereiken.

Ziehier de samenstelling van het Beschermcomiteit :

Voorzitter : Z. Em. Kardinaal Mercier, aartsbisschop van Mechelen :

Onder-voorzitters ; M. Max, burgemeester van Brussel en generaal Leman ;

Leden : Mev. de gravin van den Steen de Jehey ; M. Pirenne, leeraar aan de Universiteit van Gent ; E. P. dom Ursmer Berlière, van de abdij van Maredsous ; M. Prum, afgevaardigde van Clervaux.

De commissie der analen heeft haren zetel te Luik, Place Rouvroy, 5.

Voor duivenliefhebbers.

De Belgische krijgsduiven.

De verkoop van 230 reisduiven bij M. Vandewiele te Gent, heeft 5,081 fr. opgebracht, 't zij ongeveer 25 fr per duif.

228 duiven van dezelfde afkomst, welke denzelfden dag te Kortrijk, bij M. C. Meulepas werden te koop gesteld, brachten 6,865 fr. op, dus een totaal voor de twee verkoopingen van bijna 13,000 fr., welke het werk der oorlogs invalieden zullen ten goede komen.

Voegen wij daarbij de opbrengst van de 230 duiven te Bergen verkocht. van 150 duiven te Brugge en 100 andere te Ath, te koop gesteld, dan komen wij tot een eindsom van 30,000 fr. die door de duivensportliefhebbers van die streken aan het voornoemde werk werden opgedragen.

Wat een duivenprijskamp kost in 1919.

De duivenbond van Ransart deeld de onkosten mede van een prijskamp ingericht uit Compiègne :

2 Auto-Camions	Fr.	2,020,00
Toldienst	»	125,25
Vergezelling	»	342.50
Voedsel	»	96.25
Dienst en bedienden	»	143.10
Drukwerk	»	252,00
Berekening, nazicht, enz.	»	345,00
Samen :	Fr.	3 324,10

Daaruit blijkt : dat het tijd is dat de duivenverzendingen per ijzerenweg verkregen zijn.

Duur leven en loonsverhoogingen.

Wij leven thans in volle werkstakingen. Deze volgen zich op in alle bedrijven.

De socialistische leiders zetten de arbeiders aan meer te vragen, omdat het leven duurder is en duurder wordt. Is nu het leven duurder als over acht maanden ?

Volgens het blad « Le Peuple » van 9 Juli zou de prijs van het leven sedert die acht maanden voor de helft verminderd zijn ! Wel, als de duurte van het leven vermindert is, waarom dan nog de loonen doen stijgen ? waarom dan nog die bewegingen tegen de levensduurte ?

Of is het leven soms duur, wanneer het werkvolk wordt opgeruid, en is het, anderzijds goedkoop, als er hulde (?!) dient gebracht aan het vooruitzicht en de schranderheid van den socialistischen minister van Bevoorrading?

Wie lost dat raadsel op ?

Wie kan het verhelpen ?

— Hoe meer we verdienen, hoe armer we worden, zei ons een werkman half ontmoedigd.

Daar is iets van. Want wat helpt het hooge loonen te verdienen als alles zoo peperduur is en blijft ?

Maar kan er dan niets doeltreffends beproefd worden om de levensvoorwaarden in België wat dragelijker te maken ?

Wij hebben nu een bijzonder ministerie dat de Bevoorrading onderzijne bevoegdheid heeft, en terzelfdertijd alle nijverheids- en arbeidskwesties, sociale maatregels, enz.

Welke zijn nu de tastbare uitslagen van dit nieuwe Departement ? Dat het leven nu ruim zoo duur is als onder het Duitsche bewind.

Ware het eens geen socialist die regen maakt en schoon weder in dit Ministerie, ge zoudt z'in de socialistische pers een draad zien gaan met den minister van Bevoorrading ; nu, instede hem de waarheid voor de voeten te werpen, 't is te zeggen zijne onkunde en zijn onmacht, vlechten zij hem kransen en branden wierook te zijner eere onder het leugenachtig voorwendsel dat het leven reeds de helft goedkooper is tegen voor enkele maanden.

Vervoer verbod.

Het is verboden meelvruchten, zooals : erwten, boonen, labboonen, enz. naar bezet Duitschland of naar Nederland te vervoeren. Die maatregel is niet van toepassing op de verzendingen gedaan door het kantoor der intergemeentelijke magazijnen van den bevoorradingsdienst.

Een ex-keizerszoon bankbediende.

De « Nationale Ztg. » zegt uit zekere bron te weten dat prins August-Wilhelm, vierde zoon van den ex-keizer, eene plaats in eene bank aangevraagd en deze bekomen heeft.

De koningin en de blinden.

De oorlog heeft in ons leger zestig blinden gemaakt. Koningin Elisabeth heeft voor elk hunner een bijzonder horloge laten maken, met slagwerk en zoo geschikt dat zij het uur kunnen VOELEN.

Op vredesvoet.

Te rekenen van 30 September 1919 staat het leger op vredesvoet

Aldus luidt een koninklijk besluit, gisteren in den MONITEUR afgekondigd.

Loterij in Frankrijk.

Om de Fransche Schatkist de noodige middelen voor 't herstel van de verwoeste streken te verschaffen, heeft de heer Labroue, afgevaardigde van de Gironde, een wetsvoorstel ingediend, waarbij machtiging wordt verleend tot de organisatie van een loterij met een kapitaal van dertig milliard franken. Deze loterij zou uit zes milliard loten bestaan. Vijf jaar lang zou er elke maand eene trekking plaats hebben.

Deze loterij zou dus 24 à 25 milliard winst opleveren. Kan men zoo iets in België ook niet beproeven ?

Eene rekening met Holland.

In eene bijlage van den brief, dd. 16 Januari 1919, door den minister van Buitenlandsche Zaken aan België's diplomatieken vertegenwoordiger te 's Gravenhage gericht, — welk schrijven in het « Oranje-Boek » is gepubliceerd, — vind men een inventaris van de wapenen en het materieel, bij den doortocht van de Duitsche troepen door Limburg, na den wapenstilstand, gesequestreerd.

Op de lijst zien we o. m : 53,654 geweren, 1,552 mitrailleuses, 458 machinegeweren, 3792 kisten patronen, 59 bommenwerpers, 5 autokanonnen, 12 stukken veldgeschut, 4 afweerkanonnen 10 projecteurs, 12 kisten munitie, 21 kanonnen van 37 m. m., 34 kisten bommen, 8 kisten granaten, 108 kisten werktuigen, 9 dynamo-auto's, 3 revolver kanonnen, 2 kanonnen op kamions, 3 voertuigen voor draadlooze telegrafie, 12 halve pontons en 20 pontons op kamions, 3 loopgraafmortieren, motocycletten, instrumenten, enz. enz.

Wij veronderstellen, dat onze Regeering reeds maatregelen heeft genomen om dien oorlogsbuit, welke ons toekomt op te vorderen, en dat het de teruggave van al dat krijgsmaterieel aan de Duitschers niet zal gedoogen.

Als de socialisten aan 't bewind zijn.

De socialisten zijn vieze mannen in België, waar ze het bewind niet in handen hebben, laten ze de eene werkstaking na de andere losbarsten : ze hitsen het volk op, drijven het recht van werkstaking door voor de duurte van openbaar nut, en zouden het land in omwenteling brengen, moesten hunne eischen niet doorgedreven worden. In Duitschland, waar de socialisten meester zijn, denken ze er heel anders over.

De socialistische minister van oorlog Noske, doet daar — « Le Peuple » van 29 Juni deelt het ons mede zonder bemerkingen — al de ijzerenwegen van Brandeburg door soldaten bedienen. Werkstakers zullen door de wapens kunnen tot hun werk gevoerd worden.

Anderzijds heeft hij de volgende maatregelen genomen :

1. Alle oproer zal streng beteugeld worden. Zonder genade zal men de oproerlingen doodschieten ;

2. Bij werkstaking in de nijverheid of in de openbare diensten, waarvan de uitbating voor de samenleving van eerste noodzakelijkheid is, zal de arbeid door alle middelen verzekerd worden ;

3. Overal moet de arbeid beschermd worden;

4. Bij de werkstaking op de de ijzerenwegen zal de dienst door de macht der wapens verzekerd worden.

Moesten hier in België de socialisten meester worden ze deden hetzelfde.

Of gelooft ge dat niet, zullen, die u door de roode grootsprekers en bardscheeuwers ooren laat aannaaien ?

Een stierengevecht.

Twee personen door het woedende dier gedood.

De stier van Victor Toussaint van Florée verbrak zijn keten en ontliep zijn stal het veld op. De meester en zijn knecht George Prérard, wilden het wild dier terug halen van de weide. Het moest hun beiden het leven kosten. Het dier wierp hen ten gronde. De pachter werd door de scherpe hoornen van het dier den buik doorboord en de ribbenkas ingedrukt. Den knecht werd beide beenen gebroken en het lichaam met wonden bedekt.

Toen men de slachtoffers ter hulp kwam, kon men er geen leven meer aan bemerken. De boer was 78, de knecht 45 jaar.

Een zoon van de hoeve, die zijn ouden vader ter hulp snelde, liep ook verscheidene steken van de wreede hoornen op. Hij zou er insgelijks het leven bij ingeschoten hebben, maar met behulp van den bandhond, kwam zijn broer hem ontzetten. Dank de hond, kon de booze stier terug in zijn stal gedreven worden.

Moord op een Fransch onderofficier te Berlijn.

Frankrijk eischt 100,000 frank schadevergoeding voor de familie van het slachtoffer, en een boete van 1 millioen frank. — Over eenige dagen werd te Berlijn een moord gepleegd op een wachtmeester der dragonders, Paul Manheim genaamd, verbonden aan de Fransche militaire missie aldaar. Het was trouwens de eerste maal niet, dat leden dezer zending door de Berlijnsche bevolking lastig werden gevallen.

Op voorstel van maarschalk Foch, besloot de Fransche regeering eene vergoeding van 100,000 frank te eischen voor de familie van den vermoorden wachtmeester en tevens eene boete van één millioen op te leggen, bij wijze van schadeherstel met het oog op de bestraffing der plichtigen.

Alles laat voorzien dat de Duitsche regeering geen moeilijkheden zal maken om aan dezen eisch te voldoen.

Vreeselijke stormramp op Chili's kust.

Honderden schepen vergaan. — De stad Valparaiso en de heele Chileensche kust is door eene windhoos, die twee dagen lang hevig gewoed heeft, fel geteisterd geworden.

De Duitsche stoomschepen « Tanis », « Sars » en « Gotha », de Amerikaansche stoomschepen « Toro » en « Don Carlos », drie Duitsche zeilschepen en honderden kleine schepen en sloepen werden stuk geslagen en zonken. Het verlies aan schepen wordt op 200 millioen piasters beraamd.

Ijselijke tooneelen hebben zich op zee voorgedaan. Van op de kust zag men de ongelukkige matrozen tegen den dood worstelen onmachtig tegen het woest element.

Men verzekert dat meer dan 100 personen het leven verloren, maar dit cijfer zal vermoedelijk wel verdubbeld moeten worden.

Thans is de storm bedaard.

De zaak Borms.

Deze zoo ophefmakende zaak is nu haar laatste stadium ingetreden.

August Borms zal op 24 Juli voor het assisenhof van Brabant verschijnen, hetwelk zal voorgezeten zijn door raadsheer Gombault.

De gewezen minister van vervoer is van het gevang van Brussel naar dat van Antwerpen overgebracht.

Deze overbrenging had plaats om de betrekkingen tusschen de beschuldigde en zijn verdediger, M. Schultz, te vergemakkelijken.

Vrijdag heeft in de openbare zitting der eerste Kamer te Brussel de trekking plaats gehad van de gezwoornen die in deze zaak moeten oordeelen.

Het toeval richt er soms zonderlinge uit. De lijst der personen, die als vlaamsche gezwoornen kunnen optreden, is voor het grootste deel samengesteld uit bewoners der zuiver Vlaamsche kantons : Leuven, Diest, Hal, enz.

Welnu, uit de bus zijn bijna uitsluitend namen gekomen van personen uit de Brusselsche omgeving. Er zijn niet minder dan vijf notarissen bij, waaronder drie van Brussel, een van Assche en een van Diest, drie handelaars, twee docters in wijsbegeerte, een docter in godsgeleerdheid en, nog het grootste toeval van al, een gekend activist

Tusschen de bijgevoegde gezwoornen de oud volksvertegenwoordiger Rahlenbeck.

De zaak zal verscheidene zittingen innemen.

Zooals men weet is afgezien van de vervolging tegen Camiel T'Joljin, die eerst als medeplichtige van Borms werd aanzien.

Groote ramp te Antwerpen.

Eene fabriek ingestort. — In de Gentstraat, te Antwerpen, is maandag morgend eene schrikkelijke ramp gebeurd. Een groote blok gebouwen, vier verdiepingen hoog, ingericht tot suikerfabriek van M. Gevers, is ingestort. Op het gelijkvloers was een militair pakhuis voor oorlogsmaterieel ingericht, terwijl op de verdiepingen aanzienlijke hoeveelheden suiker opgestapeld waren.

Maandag morgend waren op het gelijkvloers acht duitsche krijgsgevangenen, onder de hoede van vier belgische soldaten aan den arbeid, terwijl verscheidene werklieden en douaniers op de verdiepingen bezig waren. Rond 10 u. 30 hoorden de soldaten plotselings een verveerlijk gekraak. Zij namen de vlucht, doch op het zelfde oogenblik stortte de middenblok van het gebouw, op eene lengte van een 30 meters in.

Onmiddellijk werden de reddingswerken ingericht door policie, troepen, pompiers en werklieden. De duitsche gevangenen moeten onder de puinen bedolven liggen. Een hunner, dien men onder een puinhoop had kunnen uithalen, werd op dit oogenblik door eene ijzeren poutrel die van het verdiep viel, op het hoofd getroffen en op den slag gedood. Vijf werklieden van het suikerdepot konden gered worden. Een andere werkman stak met het been vastgepletterd tusschen balken. Een heelmeester moest ter plaats het been afzetten. De ongelukkige werkman stierf terwijl men hem naar het gasthuis droeg. Te 3 u. namiddag had men nog de lijken gevonden van den douanier brigadier Sandra, van Romain Stappart en Vercauteren, beiden van Lokeren. Later in den namiddag vond men nog twee lijken, waardoor het getal dooden op zes gebracht werd. Een 20tal gekwetsten werden naar het gasthuis gevoerd. De toestand van verscheidene dezer ongelukkigen was zeer erg. De redders hoorden in de puinen nog talrijke slachtoffers erbarmelijk om hulp roepen. Er werd koortsig gewerkt om deze ongelukkigen te verlossen.

De reddingswerken werden uitgevoerd onder het bevel van generaal Mahieu, militairen gouverneur der provincie. Eene overtalrijke menigte was ter plaats gestroomd. Een strenge ordedienst hield de nieuwsgierigen op afstand.

Achterstallen van jaa wedden

Het volgende koninklijk besluit regelt de achterstallen van jaarwedden en bezoldigingen toekomde aan magistraten, leeraren, ambtenaars en beambten van den Staat :